

לייהודים היהת אורה

תחרות עבודה זרה מול "דת יהודית"

ועתה כתבו לך את השירה הזאת ולמدةอาท' בני ישראל שימה בפיים
למען תליה לישירה הזאת לעד בבני ישראל. כי אבינו אל האדמה אשר
נשבעת לאבינו זבת חלב וקבר וכל ישבע וצון ובנה אל כללים אחרים
ונבדום ונאצוי וופר את ברכתי. והיה כי תמצאן אותו עות רבות וארות
ועתה השירה הזאת לעד כי לא תשכח מפי נורע כי ידעתי את צרו
אשר הוא עשה הימים בטרם אבינו אל הארץ אשר נשבעתי.

זהו הנסיון העקרוני המuido עד דור האחרון לפני בית המקדש: **"הו יי' יהודים!"** הישמרו
לכם מעבודה זרה, אל תפנו אל אליהם אחרים: אל תעבדם, ואל תפרו את בריתיכי
ובשכר זאת אבאים אל "הארץ" אשר נשבעתי.³

מידת ההשגה כפי ההשתדרות והعمل

כל הוא בעבודתך, שכפי רוב ההשתדרות והعمالות, תגדל ההשגה הבאה ממנה.
וכמו שכתב המשליט ישרים (פרק א) זל, "וכפי השיעור אשר כבש את יצור
ותאותיו, ונתרך מק המרכיבים אותם מהטוב, ונשתדל לדבק בו, כן ישיגו ווישמה
בו".

העין האמור אינו יוצא מן הכלל הזה. אם ירצה האדם להבין ולהרגיש כראוי את
המשמעות של ימי הפורים, את ה"אורה ושםחה ושותן וקר", עליו לשים אל
לבו את עבודתם של ישראל בימי החם, שבו בתשובה בלבב שלם ורוח נשברה,
עד שנייה "יהודים", נוצרי "דת יהודית", מරוחקים מכל דבר הקשור לעבודה זרה
ולאורתות הגויים. ועי' עבדה זו דיקיא, שברו אבוי היהודים לשוטם בהם ונחפו
הוא אשר ישלו היהודים מהם בשניהם, זכו ל"קימו וקבעו היהודים עליהם ועל
זרעם ועל כל הנחלים עליהם", ל"יום משתה ושםחה", יום של אהבת הש"ת ו渴ת
התורה. ועי' כתיב **"וַיְהִי מִימִינֵי הָאֱלֹהֶה נָזְפְּרִים וְנָעֲשִׂים בְּכָל דָּדוֹ, מְשֻׁפְחָה וּמְשֻׁפְחָה,**
מְדִינָה וּמְדִינָה, וְעִיר וּעִיר, וְפָרוּתִים קָאָה, לא עיבורו מתוך היהודים, ויזכרם, לא
שָׁסּוּר מִזְעִים".

אתה ככל נכון לא רק "בימים הtems", אלא גם "בזמן הזה". כפי השיעור שיתרכז
האדם מן הנגויים הטמאים ויבדל מהם, ויתדבק בכל נפשו בדת יהודית, כך יזכה
לאושר של פנימיות נשמת ישראל, לאור הקדשה, ולטוב הרוחני שיאפשר לנו
לשער. [ואצל שלומי אמוני ישראל כבר אפשר לטעום ולהרגיש קצת עניין "כו
ישיגו ווישמח בו" בימי אלה, כשאוורה של הגולה כבר מבצבץ וועלה.]

שמחה פורים

אמנם האור הזה, והשמחה הזאת, לא יכונו בלתי אל האיש אשר באמת בשם "יהודי"
יכונה, כמו שאמר הכתוב "שמחה ושון ליהודים", ליהודים דיקיא. "יהודי" הוא
הכופר בעבודה זרה (כדייאתא במגילה יג, א), המתפרק מהבליהם של הגויים,
והמתדבק בכל נימי נפשו בספר נחלהו, תורתנו הקדושה "דת יהודית". לאיש
זהה, ורק אליו, כוננה שמחה זו, ואין שם שמחה גדולה ומפוארת הימנה.

שורש שנותו של המן – שנות הדת

"וַיַּגְדֵּל לְהָמָן לְרֹאשׁ הַיּוֹם דָּבָרִי מְרֹדָכָי בַּיּוֹם אֲשֶׁר הוּא יְהוּדִי"
(אסתר ג, ד).

הכתוב מגלה לנו, שנותה המן למרדכי לא הייתה בעצם ה"חווצה" שמרדכי לא
השתחווה לו. אלא שנהה מיוחדת עליו בלבו, בכלל זה שמרדכי היה "יהודי".
ובביאור הדברים כתוב הגר"א בפירושו זל, כי הגיד להם אשר הוא יהודי –
ולפיכך היהת שנותו עליו הרבה מאד, כי אין שנהה כשנהה הדת, עכ"ל. ככלומר, שנהה
פושטה של כבוד וכונאה, אינה כלום ביחס לשנות הדת. שנותה המן למרדכי הייתה
בגל שהוא יהודי, והוא היה יש לו דת, יש לו תורה האומرت לו שאסור להשתחוות
לעובדת זרה. ושנותה הדת, עולה על הכל.
וכן הוא אומר בהמשך העניין (פסוק ז): **"וַיַּגְּזַבְּעַנְיוֹ וְגַיְיָהָיו לְזַעַם מְרֹדָכָי,"**
ופי הגר"א זל, כי אמרו לו שאיןו כורע מחתמת **שהוא יהודי**, עכ"ל.
יתר על כן, אנו מוצאים שכונתו של המן בגורותו היהת לעקור את הדת, וכמו
שכתב הגר"אעה פ (פסוק ז) **"וַיַּבְקַשׁ הָמָן לְמִשְׁמִיד אֶת כָּל הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל מִלְכָוֹת**
אֲחַשְׁרוֹת עַם מְרֹדָכָי". וממי הם אלה הנקרים "עם מרדכי"? אומרים חוץ (מגילה
יא, ב): "אמר רבא, בתקילה במרדכי בלבד, ולבסוף בעם מרדכי – ומנו ובן –
ולבסוף בכל היהודים".⁴

על מי גור המן? כתיב: **"וַיַּבְקַשׁ הָמָן לְמִשְׁמִיד אֶת כָּל הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל מִלְכָוֹת**
אֲחַשְׁרוֹת עַם מְרֹדָכָי". וממי הם אלה הנקרים "עם מרדכי"? אומרים חוץ (מגילה
יא, ב): "אמר רבא, בתקילה במרדכי בלבד, ולבסוף בעם מרדכי – ומנו ובן –
ולבסוף בכל היהודים".⁵

עם מרדכי" מאן נינהו? רבנן: הם מהו אשר עוררו את שנותו של אותו רישע
באופן כה נורא. וכלvr מהה? כי רבנן מהה "יהודים", והוא היה יש לו תורה, יהודי
יש לו דת, המונעת אותו מלהשתחוות להם. ואת זה לא היה המן מסוגל לסבירו.

עובדתנו בעקבות דמשיחא – להיות יהודים – הכהנים בעבודה זרה

מי הוא "יהודי" אמייתי? מטו משמייה דמהר"ל דיסקין זל, שאמר על הצרות הרבות שיהיו באחריות
הימים, מי שהוא "ערהרליךער איד' ניגל". בששאלותה, "ומי הוא 'ערהרליךער איד'"?
עונה: "מי שהוא מובדיל מהגויים". ללמדך שכח היא המדינה: מי שմبدل מהגויים,
הוא הוא "יהודי" הדבוק בדת האמת, בחדים האמתיים, ובוגדים לא יתרחוב.
והנה, קיבלה בידינו מהגר"ח מולאוזין בשם רבו הגר"א (כפי שמובא בספר אמונה
והשגה להגר"ש מלצן), כי כל סדרה ממשנה תורה מקבל למאה שנה מהאל
השמי, ופסוקי כל סדרה מרמזים על המאה המקבילה אליו. לפי החשבון הזה
עליה, שהשנה הנוכחית מכונהת נגד סוף פרשת נצבים וילך. ובכן, הבה נראה מה
כתוב בפרשה (דברים לא, יט-כא):

אהרן היינעמאן

ראש מכון, מכון תפארת

א. ולהלן (פסוק יג) כתוב ביתר פירוט: "שהמן רצה לעקור הכל, זהו להשמיד – אלו המצוות שהם כנגד הנשמה, להרוג – הוא הרוח הרוחני, לאבד – אפילו הגוף הגוףני מן העולם" וכור ע"ש. הרוי שעיקר מטרתו
המן היהת לבטל אוטם מן המצוות.
ב. ובפי הגר"א כתוב זל, "והכל היה מפוני **עם מרדכי יהינו יהודים**, שבשבילך לא כרע מרדכי", עכ"ל.
ג. והיינו בבחינת "הארץ", הארץ הידועה המועדת לנו, במלוא הקדשוה ורום המעליה, ולא כמו קודם לכן, חלק משישראל נמצאים על אדמתם, אבל בלילה הארץ.